

ת"פ 4809/07/16 - מדינת ישראל נגד אליעזר מעוז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4809-07-16 מדינת ישראל נ' מעוז
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר מעוז

הנאשמים

הכרעת - דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

הנאשם הואשם באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

לאחר שמיעת הראיות ועיון בחומר הראיות, עולה שיש בפני בית המשפט מספר גרסאות סותרות:

על פי כתב האישום "הנאשם הגיע לבית המתלוננת, פתח את הדלת, נכנס לבית המתלוננת, החל לצעוק "זונה אני ארצח אותך" ועשה תנועה של אקדח עם היד שלו, תוך שהוא אומר לה "זונה, שרמוטה" ויצא מהבית. כעבור מספר דקות, חזר הנאשם לבית המתלוננת ואמר לה שהוא יחזור ביום שבת ויגמור אתה את החשבון. חברה של המתלוננת מר ד' א', אשר נכח בביתה, ניגש לשוחח עם הנאשם שאמר לו "אני ארצח אותה, אני אבוא במוצאי שבת". בשלב זה עזב הנאשם את בית המתלוננת כשהוא אמר "אני אבוא במוצאי שבת ואגמור אתכם את החשבון".

על פי גרסת כתב האישום:

(א) הנאשם נכנס לתוך הבית, אמר שהוא ירצח את המתלוננת ועשה תנועה של אקדח עם האצבע

(ב) יצא מהבית וחזר תוך איום שיגיע במוצ"ש לגמור אתה החשבון

(ג) אמר לד' א' שירצח את המתלוננת

(ד) איים על המתלוננת ועל ד' א' "שיגמור אתכם את החשבון"

גרסת דיווח למוקד (דו"ח פעולה ת/2)

המתלוננת הודיעה שהנאשם "נכנס אליה לבית והתחיל לאיים עליה, מוסרת שהוא קילל אותה, אמר לה "אני אביא לפה נשק ויהרוג אותך ואת החבר שלך"

על פי גרסת המתלוננת למוקד:

(א) הנאשם נכנס לבית

(ב) הוא איים עליה ועל ד' א' (החבר - ד.פ.) להרוג אותם בנשק.

גרסת הטיפול באירוע בת/2:

הנאשם "פתח דלת הזזה יציאה לגינה ודרך הסורג התחיל לקלל ולאיים אמרה שבין המילים אמר "במוצאי שבת אני בא לגמור חשבון" ומבחינתה זה איום ברצח...ד' א' והנאשם "יצאו לאחר מכן החוצה והיא מרחוק ראתה תנועת יד של הנאשם בצורת אקדח...ואפשר לראות את התנועה שגם זה ניתן לפרש כאיום. ד' א' "לא טען על איומים כלפיו"

על פי גרסת הטיפול באירוע בת/2:

א. הנאשם לא נכנס לבית אלא דיבר דרך הסורג

ב. לא איים מפורשות ברצח אלא המתלוננת הסיקה את כוונתו הואיל ואמר שבמוצאי שבת בא לגמור חשבון

ג. התנועה עם יד בצורת אקדח לא היה בתוך הבית אלא היא ראתה את הנאשם עושה תנועה מרחוק בזמן שהוא שוחח עם ד' א'.

ד. ד' א' טוען שלא היה כל איום כלפיו.

גרסת המתלוננת בהודעתה (נ/1) ביום האירוע

הנאשם היה בחוץ (הסורג היה סגור ונעול) והוא קילל ואיים גם עליה וגם על ד' א'. המתלוננת לא מציינת איום ספציפי למעט "אני אבוא בשבת לגמור את החשבון". הנאשם עזב וחזר אחרי חמש דקות וד' א' יצא לשוחח עמו. אז ראתה שהנאשם עושה תנועה כאילו יורה באקדח.

המתלוננת גם מציינת שלפני שבועיים הנאשם הצמיד רכבו לרכבה וניסה להוריד אותה מהכביש "ועל זה לא הספקתי להתלונן".

על פי גרסה זו:

- א. הנאשם היה מחוץ לבית
- ב. אין אזכור של כל איום ספציפי למעט "אני אבוא במוצאי שבת לגמור את החשבון"
- ג. הנאשם עשה תנועה עם האצבע בצורת אקדמ בעת שהוא שוחח עם א
- ד. הנאשם איים ברצח גם על ד' א'
- ה. הנאשם לפני שבועיים ניסה להוריד את המתלוננת מהכביש.

גרסת הודעה השנייה של המתלוננת (נ/2) מיום 14.2.16:

הנאשם פתח את חלון המרפסת והתחיל לקלל אותה "זונה בת זונה, מזדיינת ואיים לרצוח אותי, אמר שמוצאי שבת יבוא להתחשבן איתי, ואז הוא הלך וחזר אחר חמש דקות". ד' א' יצא לשוחח עמו. המתלוננת גם יצאה ומרחק של 10 מטרים ראתה את הנאשם עושה תנועה של נשק בידו. המתלוננת לא יכלה לשמוע את השיחה. המתלוננת מזכירה את האירוע בו היא טוענת שהנאשם ניסה להוריד אותה מהכביש ומוסרת שני שמות כעדות, דבורה ונטלי.

על פי גרסה זו:

1. הנאשם מחוץ לבית
2. הוא מאיים בצח גם על ד' א'
3. לא ברור אם האיום ברצח בכך שהוא יבוא במוצאי שבת
4. המתלוננת יצאה מהבית בעת שד' א' שוחח עם הנאשם ועמדה כ-10 מטרים מהם
5. ממרחק של 10 מטרים לא יכלה המתלוננת לשמוע את השיחה
6. הנאשם עשה תנועה עם האצבע של אקדח יורה.

אקדים ואומר, שלעניין אירוע הרכב שלא נכלל בכתב האישום, אחרי פניות לשתי העדות שהוזכרו בהודעה, נטלי, אחרי הרבה פניות אליה, הודיעה לחוקר שהיא לא תגיע לעדות (נ/7) ודבורה הודיעה לחוקר "שמבחינתה לא היה משהו חריג" (נ/3). דהיינו, שתי העדות אינן מוכנות לאשר את דברי המתלוננת שהנאשם ניסה להוריד את רכבה מהכביש. אדרבא.

הודעתה של דבורה שלא היה משהו חריג משמע שהמתלוננת לא אומרת אמת.

כן יצוין שהמתלוננת הגיעה למסור עדות נוספת רק אחרי שלושה שבועות למרות פניות אליה, דבר שאינו מתיישב עם אדם החושש מהנאשם.

כמו כן, ד' א' ממשיך לא להתייצב למסור עדות. אי התייצבות לחקירה בנסיבות אלה, מעורר חשש לאפשרות של תיאום גרסאות.

גרסת עדותה של המתלוננת, רוני מעוז, בבית המשפט:

לדברי העדה האיום "אני אבוא במוצאי שבת ואני ארצח אותך. אני אגמור אתך את החשבון (ע' 5 לפרוטוקול שורה 21 - 22).

גרסה זאת אינה מתיישבת עם הגרסה בכתב האישום, שם הנאשם איים ברצח וחזר ואמר שיחזור במוצאי שבת. לפי גרסה זו, כל הדברים נאמרו כאשר הנאשם הגיע לבית. גרסה זאת גם לא מתיישבת עם גרסת המתלוננת למוקד "אני יביא לפה נשק ויהרוג אותך ואת החבר שלך" וגם לא מתיישבת עם גרסת המתלוננת לשוטר בדו"ח הפעולה ת/2 שם היא הבינה שהוא מאיים ברצח מפני שאמר שבמוצאי שבת הוא בא לגמור חשבון.

בהמשך היא אומרת בקשר לשיחה בין א לבין הנאשם "במרחק של 10 מטר, משהו כזה, ראיתי אותו (את הנאשם - ד.פ.) מדבר עם בן זוג שלי (ד' א' - ד.פ.) זה נראה כמו להט, לא שיחת חברים ואז כן ראיתי שהוא איים עליו, לא שמעתי (ע' 6 לפרוטוקול שורות 7 - 8). בכתב האישום התנועה עם האקדח כלפי המתלוננת. כאן המתלוננת מעידה שתנועת האקדח כלפי ד' א' כדי לאיים עליו, כשא' הכחיש בפני השוטר שהנאשם איים עליו.

המתלוננת מאשרת בעדותה שהנאשם לא יכול היה להיכנס לבית ושהיא וד' א' יצאו אליו. "בכל מקרה הוא (הנאשם - ד.פ.) לא יכול להיכנס גם כי יש דלת כניסה" (ע' 6 לפרוטוקול שורה 28). אם אכן האמינו שהנאשם איים עליהם, קשה לקבל מצב שהם יצאו החוצה מהבית.

בחקירה נגדית שנשאלה המתלוננת על פרטי האיום ביקשה שלא להיכנס לדקויות (ע' 11 לפרוטוקול שורה 2,13), לא זכרה לגבי האיום בפעם הראשונה על ד' א' (שם שורה 16) וכן "אם זה מה שכתוב זה מה שהיה" (שם שורה 20). בבית המשפט היא טוענת שהנאשם אמר במפורש שהוא יבוא במוצאי שבת לגמור חשבון ואמר אני ארצח אותך (ע' 14 לפרוטוקול שורה 29). דברים אלו אינם מתיישבים עם גרסתה בדו"ח הפעולה ובהודעתה הראשונה (ת/2 ו- נ/1). דווקא שמתרחקים מהגרסאות הראשונות של המתלוננת, היא מרחיבה את האיום ברצח. ועוד, אם ניתן להבין שהתנועה עם היד כאקדח יורה הייתה כלפיה, וכך הבין עורך כתב האישום, המתלוננת טוענת בעדותה שהתנועה הייתה איום על ד' א' (ע' 15 לפרוטוקול שורה 13 - 15).

גרסת עדותו של ד' א' :

העד מציג את עצמו כבן זוג לחיים של המתלוננת. אין להבין את העיכוב במתן עדות אם באמת סבר שהנאשם איים על המתלוננת. אדרבא, כפי שציינתי, העיכוב במתן עדות מעלה חשש לתיאום עדויות.

העד אומר שהוא חזר ועשה תנועה עם היד כאקדח לכיוון שלו (ע' 19 לפרוטוקול שורות 1 - 2). דבריו אינם מתיישבים עם גרסת כתב האישום שתנועת היד הייתה כלפי המתלוננת. תנועת יד על פי גרסה זו שהעד עדיין בבית. גרסה זו סותרת את גרסת העד בפני השוטר שהנאשם לא איים עליו.

העד אמר שהנאשם איים ש"אבוא במוצאי שבת ואגמור אתכם את החשבון" (ע' 19 שורה 9). עדות זו סותרת את עדות המתלוננת שאמרה לא רק שהוא יגמור את החשבון אלא שהמשיך ואמר "אני ארצח אותך" (ראה לעיל). העד בחקירה ראשית אף לא מזכיר את המילה "רצח" מפיו של הנאשם. בחקירה הנגדית טען, בניגוד לגרסתו שתנועת היד הייתה כלפיו, שתנועת היד הייתה מכוונת נגדו ונגד המתלוננת (ע' 20 לפרוטוקול שורות 23 - 24). העד אמר שלמעט תנועת היד שלו לא איימו עליו (ע' 22 שורה 14, שורה 30). עדות זו סותרת את עדותו שהנאשם אמר שיגמור את החשבון "אתכם". על אף שבחקירה ראשית העד לא הזכיר את המילה "רצח" בחקירה נגדית אמר שהנאשם פתח את התריס "אמר בין היתר אני ארצח אותך, זה היה בשטף הדברים" (שם שורה 20).

הנאשם הסביר שאכן אמר שהוא יחזור במוצאי שבת אחרי התייעצות עם עורך דין וצאת השבת, הואיל והמתלוננת הפרה את צו בית המשפט שאסר עליה להכניס אנשים לבית. הוא הכחיש שהתכוון בדבריו לאיום.

בהתחשב בסתירות הרבות בגרסאות המתלוננת וד' א' וההשלכות על מהימנותם של עדי התביעה, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, במעמד ב"כ המאשימה ניר בינשטוק, הנאשם ובא כוחו עו"ד הרצל אברהם.